

sigtsmæssigt samtidig at sætte ind med forholdsregler, der kan tvinge pris- og omkostningsudviklingen ind i et roligere forløb uden at ændre den sociale balance, så vi giver konkurrenceerhvervene bedre betingelser. Regeringen søger derfor folketingets medvirken til en økonomisk politik med følgende hovedelementer:

For det første en bremse på væksten i offentlige udgifter, privat forbrug og boligbyggeri. Finansplanen for 1974-75, som regeringen fremlagde allerede i august, tager sigte herpå. I den har regeringen foreslået en styrkelse af statsbudgettet med omkring 1 mia. kr. ud over hvad der følger af gennemførte besparelser m. v. Der er også redegjort for forholdsregler, der kan holde igen på væksten i kommunernes budgetter.

Endvidere en nyvurdering af kreditpolitikken med henblik på at sikre, at fordelingen af kapitalen svarer til hovedlinjerne i den økonomiske politik.

Endelig en indsats for på en socialt afbalanceret måde at bringe pris- og omkostningsudviklingen ind i et roligere leje. . .“

En kraftig opbremsning var nået for de statslige ydelser, men også de kommunale aktiviteter måtte inddrages under sparebestræbelserne. Statsministeren redegjorde nærmere for de påtænkte foranstaltninger over for kommunerne, herunder en hurtig reduktion af antallet af refusionsordninger og en udbygning af det system af bloktilskud, som allerede fandtes på en række områder.

Regeringen ville fortsætte arbejdet med en forbedring og forenkling af kildeskatten. Restskatterne måtte bringes væsentligt ned, og der ville blive fremsat forslag om, at restskatter under 2.000 kr. skulle opkræves over det følgende års forskuds-skat.

Skattekontrollen måtte yderligere effektiviseres. Hvad angik erhvervslivets afskrivningsregler, måtte skattemyndighederne have hjemmel til at skride ind, når afskrivninger bragte den skattepligtige indkomst ned under den indkomst, der svarede til privatforbruget.